



LEPOŠODON

6/2010



Milan GAVORNÍK



Terézia KAVULIAKOVÁ



Juraj HLADKÝ



Ján MIKA



Róbert GERGIČ



Renáta MIKLOŠOVÁ

DNES samosprávná výzdoba...

Na konci volebného obdobia...

Bilancovanie primátora mesta

(dokončenie)

Mesto Leopoldov je zriaďovateľom tunajšej základnej školy a materskej školy. V rámci originálnych kompetencií vyplývajú pre mesto zo vzťahu k týmto školským zariadeniam i určité povinnosti. Je snahou mesta, aby deti v MŠ i žiaci v ZŠ mali vytvorené čo najlepšie podmienky na pobyt v týchto zariadeniach a na štúdium. Mesto sa v priebehu volebného obdobia snažilo získať pre ZŠ nenávratný finančný príspevok (NFP) z eurofondov na jej rekonštrukciu a modernizáciu. Základnou požiadavkou na zapojenie sa do procesu získania NFP je to, aby budova i pozemok, na ktorej budova stojí, boli majetkom mesta. Žiaľ, časť pozemku pod školou patrí cirkvi, a tá nebola schopná, resp. ochotná dohodnúť sa s mestom na reálnych podmienkach prevodu majetku cirkvi na mesto. Táto vec nie je ukončená doteraz. Keď už nám to nevyšlo so ZŠ, sústredili sme pozornosť na MŠ vzhľadom na to, že v jej prípade boli splnené všetky podmienky potrebné na to, aby sme sa mohli uchádzať o NFP. Mesto napokon získalo finančný príspevok na rekonštrukciu MŠ vo výške 300.890,86 eur, t. j. 9.987.747 Sk a pustilo sa do realizácie rekonštrukčných prác. Výsledkom je krásna, obnovená, novotou a farbami svietajúca budova MŠ a mestskej knižnice.

Keď mesto z uvedených dôvodov nezískalo financie na obnovu a rekonštrukciu ZŠ z európskych fondov, nezostávalo nám nič iné, len riešiť údržbu budovy z vlastného rozpočtu. V ZŠ sme vymenili staré okná za plastové (žiaľ, zatiaľ nie všetky), postavili sme novú strechu na jedálni (stará už bola úplne zničená), zrekonštruovali sme sociálne zariadenia na oboch poschodiach ZŠ (staré už boli nefunkčné) atď. Ešte veľa prác nás v budove ZŠ čaká. Peniaze investované do vzdelávania (a tiež do školy ako takej) nie sú nikdy zbytočne vyhovené peniaze. Je to investícia do našich detí, investícia do budúcnosti. Preto verím, že i v budúcom volebnom období mesto vyčlení ďalšie finančné prostriedky na rekonštrukciu a obnovu školy a jej zariadení.

Mesto už dlhé roky má tradíciu predaja výrobkov, zeleniny, ovocia a iného tovaru na mestskom trhovisku. Žiaľ, tých pár rozpadávajúcich sa stánkov pred kostolom nezodpovedalo požiadavkám na slušné, bezpečné, hygienické a estetické trhovisko. Mesto ako jednu z prvých investícií v tomto volebnom období preto realizovalo práve výstavbu trhoviska. Ľudia si na zmenu jeho umiestnenia dostatočne rýchlo zvykli. Dobré sa tu nielen predáva, ale i nakupuje.

Mesto vo svojej činnosti nemyslí len na tých živých, aktívnych ľudí, ale venuje sa i tým, čo už nie sú medzi nami a tiež ich pozostalým. Opravili sme interiér zadnej časti domu smútku, zriadili sme na cintoríne kamerový systém, vybudovali sme nové chodníky, osvetlenie, rozhlas. Snažíme sa pravidelne kosiť trávu, vyvážať smeti, zmetať priestory cintorína. V ďalšom volebnom období má mesto v pláne pokračovať vo výstavbe chodníkov a rozširovať územie cintorína o ďalšie priestory.

Mesto Leopoldov sa venuje i odpadovému hospodárstvu. Odstránilo dve nepovolené skládky odpadu. Z dôvodu preventívneho zabránenia vytvárania ďalších takýchto skládok mesto rozhodlo o bezplatnom vyvážaní drobného stavebného odpadu, biologického odpadu, skla, kovu a nebezpečného odpadu do zberného dvora pre obyvateľov Leopoldova. Toto rozhodnutie sa mestu vyplatilo. Nezaregistrovali sme





ďalšie novovytvorené nedovolené skládky. Zber, vývoz a ukladanie odpadu je však veľmi drahá záležitosť. Napríklad len v roku 2009 mesto vybralo od fyzických a právnických osôb poplatok za komunálny odpad 113.661 eur. Za odvoz, uskladnenie odpadu a za náklady spojené s činnosťou odpadového dvora mesto zaplatilo 162.571 eur. To znamená, že mesto muselo z vlastných prostriedkov z rozpočtu mesta dofinancovať hospodárenie s odpadmi čiastkou 48.910 eur, čo je 1.473.462 Sk. Aby sa táto čiastka nezvyšovala, odporúčam sústrediť sa na separáciu odpadu. Nuž a práve na ukladanie vyseparovaného odpadu by mal slúžiť nový odpadový dvor, na ktorý sa snažíme získať financie z EÚ. Umiestnený by mal byť vedľa polnej cesty na strelnicu pri ÚVTOS, pri Kovomate. V nasledujúcich týždňoch by sa malo rozhodnúť, či ich získame alebo nie.

Okrem akcií, ktoré som spomenul, sa mesto venovalo i opravám a výstavbe nových retardérov na kritických úsekoch miestnych komunikácií, osádzali sme nové dopravné značky, zriadili sme 26 vsakovacích jám, opravili sme kritické miesta a výtľky na miestnych komunikáciách, inštalovali sme nové lavičky, smetné koše v parku, na stanici, na Štúrovej ul. Urobilo sa ešte veľa ďalších prác, ktoré všetky ani nie je možné z priestorových dôvodov spomenúť. Všetky však mali za úlohu umožniť nám všetkým lepší, príjemnejší a krajší život v našom meste.

Som si vedomý toho, že nie každému sme vyhovelí, že niektoré krásne myšlienky a želania neboli uskutočnené. Veľmi ma to mrzí. Nie preto, že by sme nechceli. Finančná situácia mesta však nie je natoľko dobrá, aby sme boli schopní všetko to potrebné, čo toto mesto potrebuje, zrealizovať za štyri roky. Verím, že každý ďalší rok prinesie ďalšie pozitívne veci pre toto mesto.

Mesto sa však nevenovalo len materiálnym veciam. Kultúrne a spoločenské akcie majú tiež významné postavenie v živote nášho mesta. Mesto organizovalo maškarné plesy pre deti, zájazdy na sánkovačky, divadelné predstavenia, na kúpaliská, turistické pochody, oslavy Dňa detí, Dňa matiek, výstavy gladiolov, fotografií, obrazov, súťaže vo varení gulášu, Prison fest, projekt Vráťme Slovensku harmoniku, mikulášske oslavy pre deti, vianočné trhy a zabíjačku, Novoročné ohňostroje atď.

Vážení občania!

Činnosť mesta za uplynulé obdobie by mala byť odrazovým mostíkom pre činnosť nového primátora a poslancov MZ v nasledujúcom volebnom období. Úmyselne som vo svojom príhovore nespomínal osobitne primátora a osobitne poslancov MZ. Primátor bez poslancov a obrátene, poslanci bez primátora, toho veľa neurobia. Najlepšie to funguje vtedy, keď si navzájom rozumejú a keď ťahajú za jeden povraz – v prospech obyvateľov. Po štyroch rokoch práce primátora môžem s úplnou vážnosťou povedať, že až na prvé mesiace volebného obdobia bola spolupráca medzi primátorom a poslancami MZ na vysokej úrovni. Išlo nám všetkým predovšetkým o to, aby sme urobili pre obyvateľov Leopoldova maximum. Či sa nám to podarilo, resp. ako sa nám to podarilo, musíte povedať teraz Vy.

Ďakujem za pochopenie a za spoluprácu všetkým, čo sa o výsledky dosiahnuté vo volebnom období 2007 – 2010 v Leopoldove zaslúžili.

JUDr. Milan Gavorník, primátor mesta
foto: M. Moravčíková



Primátora a poslancov prišla voliť takmer polovica voličov

Komunálne voľby, zdá sa, získavajú aj v našom meste na vážnosti. Podobne ako v minulých voľbách sa na nich zúčastnilo viac ako 48 percent voličov, pričom najviac, až 58,99 % voličov, pristúpilo k urnám v treťom volebnom okrsku, v prvom aj druhom okrsku bola volebná účasť rovnaká (42,09 percenta). Počas volieb nezaznamenali jednotlivé komisie žiadne narušenie a voľby hodnotili ako korektné.

okrsok č.	I.	II.	III.	mesto spolu
zapísaných voličov	1112	1005	1224	3341
vydaných obálok	468	423	722	1613
platných hlasov – MsZ	451	414	707	1572
platných hlasov – primátor	465	422	715	1602
účasť voličov v %	42,09	42,09	58,99	48,28

Primátorský post obhájil JUDr. Milan Gavorník

V primátorských voľbách si dvadsiateho siedmeho novembra teda voliči vybrali spomedzi šiestich nezávislých kandidátov (takisto aj r. 2006). Vo všetkých okrskoch sa s najvyšším počtom hlasov umiestnil doterajší primátor M. Gavorník a v celomestskej štatistike získal takmer 52 percent všetkých primátorských hlasov (v prehľade uvádzame výsledky za všetky okrsky).

Meno / okrsok č.	I.	II.	III.	spolu	%
JUDr. Milan GAVORNÍK (nezáv.)	239	177	413	829	51,74
Ing. Róbert GERGIČ (nezáv.)	80	105	132	317	19,79
Jozef KRILEK (nezáv.)	59	43	62	164	10,23
Mgr. Samuel FILIP (nezáv.)	39	20	50	109	6,80
Bc. Miroslav ONDRUŠKA (nezáv.)	28	27	46	101	6,30
Mgr. Štefan MARCINKA (nezáv.)	20	50	12	82	5,12

Do zastupiteľstva nastúpi päť nových poslancov

Podobne ako v ostatných komunálnych voľbách aj v tomto volebnom období bude disponovať poslaneckým mandátom v jedenásťčlennom zastupiteľstve šesť poslancov z končiaceho zastupiteľstva (J. Hladký, R. Gergič, R. Miklošová, K. Vachanová, M. Jančár a G. Zenner) a po piatich poslancoch z doterajšieho zastupiteľstva (S. Piovarči, P. Blaško, L. Jošt, J. Šiška a D. Štítáková) miesta v zastupiteľstve zaujmú Terézia Kavuliaková, Ján Mika, Pavel Zlámala, Pavol Ondriga a Róbert Levčík (J. Mika a P. Ondriga ako poslanci pôsobili aj v predchádzajúcich

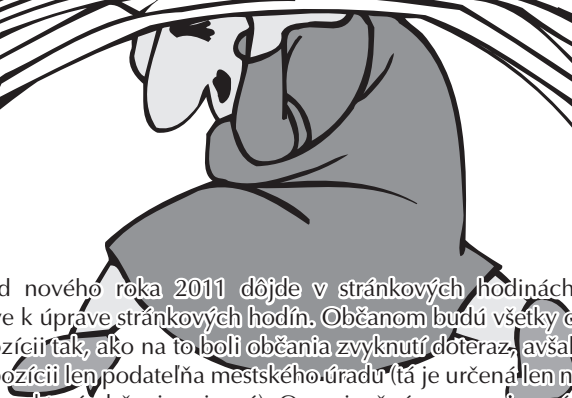


obdobíach). Z dvadsiatich dvoch kandidátov, ktorí do zastupiteľstva nepostúpili, náhradníkom bude Stanislav Piovarči, ktorý získal taký istý počet hlasov ako Róbert Levčík (353), druhým náhradníkom bude Radovan Pikna.

Meno / okrsk č.	I.	II.	III.	spolu
PhDr. Juraj Hladký, PhD. (nezáv.)	200	195	372	767
Bc. Terézia Kavuliaková (nezáv.)	184	211	314	709
Ján Mika (Smer-SD)	163	183	265	611
Ing. Róbert Gergič (nezáv.)	147	163	248	558
Mgr. Renáta Miklošová (nezáv.)	150	105	221	476
Pavel Zlámalá (Strana zelených)	119	143	193	455
Klára Vachanová (KDH)	113	94	224	431
Miloš Jančár (Strana zelených)	96	109	165	370
Ing. Pavol Ondriga (KDH)	68	73	228	369
Gustáv Zenner (Smer-SD)	84	118	158	360
Mgr. Róbert Levčík (nezáv.)	136	89	128	353
Stanislav Piovarči (Smer-SD)	112	114	127	353
Mgr. Radovan Pikna (Smer-SD)	78	79	179	336
Peter Blaško (KDH)	70	62	202	334
Ing. Peter Tolarovič (KDH)	91	79	164	334
Mgr. Lubomír Jošt (nezáv.)	143	77	99	319
Ing. Ladislav Pelzl (KDH)	66	56	173	295
Marián Chudý (Smer-SD)	85	94	107	286
PhDr. Roland Osvald (Smer-SD)	95	82	103	280
Mgr. Margaréta Vozáriková (KDH)	74	53	147	274
Jozef Šiška (Smer-SD)	102	69	102	273
Bc. Miroslav Ondruška (nezáv.)	67	69	107	243
Mária Rihová (KDH)	62	63	95	220
Ing. Pavol Cibula (KDH)	65	49	103	217
Ing. Eva Likavčanová (KDH)	46	57	110	213
Bc. Edita Hrašková (KDH)	60	49	95	204
Milan Moravanský (KDH)	67	40	90	197
Klement Blaško (Strana zelených)	55	54	81	190
Ing. Anton Lietava (ĽS-HZDS)	61	46	74	181
Libor Obora (ĽS-HZDS)	41	64	74	179
Štefan Bajtoš (Smer-SD)	50	46	60	156
Dalimíra Štitáková (Strana zelených)	37	22	44	103

Volebnú skratku pripravil -jh-.

Úrad v novom roku po novom



Počnúc od nového roka 2011 dôjde v stránkových hodinách na Mestskom úrade v Leopoldove k úprave stránkových hodín. Občanom budú všetky oddelenia mestského úradu k dispozícii tak, ako na to boli občania zvyknutí doteraz, avšak s výnimkou utorka, keď bude k dipozícii len podateľňa mestského úradu (tá je určená len na registrovanie zásielok a dokumentov, ktoré občania prinesú). Organizačnú zmenu si vynútil nárast administratívy a skutočnosť, že na daktorých úlohách súbežne pracujú pracovníčky viacerých oddelení. Cieľom úpravy je skvalitnenie a zefektívnenie práce mestského úradu aj smerom navonok, resp. smerom k ďalším inštitúciám.

Stránkové hodiny mestského úradu

Pondelok	8,00 – 12,00 a 13,00 – 15,00 h
Utorok	nestránkový deň
(podateľňa: 8,00 – 12,00 a 13,00 – 15,00 h)	
Streda	8,00 – 12,00 a 13,00 – 16,30 h
Štvrtok	8,00 – 12,00 a 13,00 – 15,00 h
Piatok	8,00 – 12,00 h

(jh)

Čo sa podarilo, a čo nie

Aj keď práve končiace sa volebné obdobie možno označiť vo viacerých oblastiach ako úspešné, nie všetky predsavzatia, žiaľ, sa podarilo z objektívnych príčin naplniť. Ale zasa naopak – podarilo sa začať realizovať finančne náročné projekty, s ktorými sa pri príprave pôvodného volebného programu nerátalo (rekonštrukcia budovy MŠ, Námestia sv. Ignáca, výstavba nafukovacej športovej stoly, vybudovanie stolnotenisovej haly, oplatenie štadióna a tenisového ihriska, priestor pred štadiónom a pod., komunikácia pred VÚB, komunikácia spájajúca Gojdičovú a Štúrovu ulicu). Krátko po voľbách sme sa o tých neúspešných zámeroch pozbovávali s novozvoleným primátorom mesta Milanom Gavorníkom. Keďže podstatná časť z týchto úloh nestratila nič na svojej aktuálnosti, nové vedenie mesta ich istotne bude zohľadňovať aj v príprave priorít nového volebného obdobia.

Výstavba chodníka na Hlohovskej ceste

Na realizáciu pôvodného ambiciózneho, ale finančne náročného projektu, ktorý rátal aj s budovaním parkovísk a chodníkov popri štátnej ceste, sa nenašli financie. Vedenie mesta v súčasnosti navrhlo realizovať účelnejšie riešenie a mestské zastupiteľstvo už aj schválilo vypracovanie nového, jednoduchšieho a na realizáciu lacnejšieho projektu (ako povrch sa použije pravdepodobne dlažba z južnej strany námestia, a tú by mala nahradiť po súčasných výkopových prácach dlažba výzorom a kvalitou zodpovedajúca tej, ktorá sa kladie v parkovej časti námestia).

Výstavba chodníka popri trati pri Ulici I. Kraska

Výstavba chodníka popri železničnej trati medzi Ulicou I. Kraska a Jilemnického ulicou je bytostne zviazaná s rekonštrukciou, resp. výstavbou chodníkov na Hlohovskej ceste, keďže ako povrch chodníka pravdepodobne budú použité tvárnice z Hlohovskej cesty, ktoré sú na tento účel vhodné a takéto riešenie je aj ekonomicky výhodné. Obidva projekty zostávajú prioritou.

Pokračovanie vo výstavbe domova sociálnej starostlivosti

Očakávalo sa, že projekt, ktorý začal realizovať ešte primátor L. Piovarčí v spolupráci so starostami





Červeníka, Maduníc a Drahoviec, bude financovaný z prostriedkov Európskej únie. Keďže však nebol úspešný, pre zainteresovaných sa stal nerealizovateľný.

Kino Osveta

Kino (a nielen leopoldovská Osveta) dopláca na všeobecné trendy v kultúrnej politike a pre špecifickú povahu tohto objektu ani v tomto období nebolo možné uchádzať sa o jeho rekonštrukciu prostredníctvom európskych výziev. Mesto v ostatnom období zrealizovalo sondáže na posúdenie statiky budovy s pozitívnym výsledkom a zvažovalo možnosti ďalšieho využitia formou polyfunkčného zariadenia (príp. podobne ako budova Obecného úradu v Maduniciach). Najlacnejšia rekonštrukcia je odhadnutá na pol milióna eur (15 mil. Sk). Kino Osveta istotne zostane prioritou, aj keď z mestských zdrojov sa v tomto období nedá očakávať uskutočnenie zásadnejšieho riešenia.

Oplotenie detského ihriska v MŠ, základná škola

S podporou eurofondov sa podarilo skvalitniť budovu škôlky aj jej interiéru, vzniklo pri nej nové ihrisko, ktoré vo volebnom programe nebolo. Na nové oplotenie už financie v rozpočte mesta nezvýšili. Iná situácia bola so základnou školou. Z prostriedkov EÚ je možné spolufinancovať len také projekty, ktoré sa realizujú na vysporiadaných objektoch (a teda aj pozemkoch) a ich výlučným vlastníkom je obec. Keďže škola stojí na mestských pozemkoch a malá čiastka nie je vysporiadaná, vedenie mesta oslovilo niekoľko ráz vlastníka tejto čiastky, rímskokatolícku cirkev, so žiadosťou o jej symbolické odkúpenie alebo výmenu. Žiaľ, napriek mnohým komplikovaným rokovaniam s vedením farnosti a aj najvyššími predstaviteľmi v Trnave sa bývalému ani súčasnému vedeniu mesta nepodarilo vyrokovať také podmienky prevodu pôdy, ktoré by boli akceptovateľné pre mestskú pokladnicu, a tak mesto podnes nemohlo požiadať o spolufinancovanie rekonštrukcie základnej školy z európskych prostriedkov.

Pitná voda na Trnavskej ceste

Po zmene vlastníckych vzťahov v bývalom Slovniku zostalo od dodávok pitnej vody odstavených osem rodín v dvoch bytových domoch

na Trnavskej ceste a neskôr aj depo ŽSR. Spoločnosť TAVOS situáciu, ktorú nespôsobillo mesto, riešiť v súčasnosti nedokáže. Vedenie mesta viedlo o nepríjemnom probléme viacerorokovaní s pôvodným dodávateľom vody, ktorý však z obavy zo závadnosti odmietol vodu dodávať. V súčasnosti mesto rokuje o spoločnom postupe na zabezpečení pitnej vody pre obyvateľov na Trnavskej ceste so Železnicami SR.

Dopravné značky

Projekt obnovy dopravného značenia v meste sa naplňuje priebežne – v daktorých častiach mesta je už dopravné značenie vymenené, v tých lokalitách, kde sa buduje kanalizačná sieť alebo sa realizujú na cestách a v ich blízkosti iné práce, sa budú postupne dopĺňať, resp. vymieňať za nové až počas ukončovania zemných prác v konkrétnej lokalite. K novým dopravným značkám majú pre lepšiu orientáciu v meste pribudnúť aj smerové tabuľky s názvami ulíc a významných (resp. dôležitých) objektov v meste.

Rekonštrukcia a obnova starého cintorína

Úloha stojí pred mestom aj naďalej, keďže v súčasnosti vedenie mesta dalo prednosť parku na Námestí sv. Ignáca.

Tieto úlohy zostanú v primátorovej agende a v agende staronových poslancov aj v najbližšom období a pridáva sa k nim aj veľká výzva v podobe rekonštrukcie komunikácií na uliciach Holubyho – Murgašova – Štúrova, teda od budovy základnej školy až po predstaničný priestor. Celý pripravený projekt sa pravdepodobne nepodarí v komplexnosti zrealizovať v začínajúcom sa volebnom období. Jeho víziou je utvoriť celok mestského rázu od predstaničného priestoru cez námestie okolo športového areálu na Trolaskoch až po pevnosť, resp. Gucmanovu ulicu. Sprievodným projektom má byť úprava malého parčíka pri historickej budove starej školy a vybudovanie chodníka popri severnej aj južnej strane jedinečného mosta na Trolaskoch, ktorý už dlhodobo volá po akútnej odbornej rekonštrukcii. Úlohou prvých rokovaní mestského zastupiteľstva a vedenia mesta bude teda určiť mieru dôležitosti už naplánovaných akcií a tých úsílí, ktoré budú prezentovať aj sami poslanci. No najdôležitejšie slovo v konečnom dôsledku predsa len (opäť) budú mať financie...

Pripravil Juraj Hladký





Knižnica neslúži len

na požičiavanie kníh

Kniha – priateľ človeka. Tí, čo nečítajú, len pregúlia očami a idú sa pozerat na dajaký lacný duchaplný program komerčnej televízie, zahrajú si na počítači obohranú hru alebo bezcieľne blúdia po internete.

Tým, čo čítajú, knihy dávajú možnosť objavovať a aj prežívať nejedno dobrodružstvo – v mnohých oblastiach – či už je to veda alebo beletria. Aj keď tá naša knižnica má svojich stálych a verných čitateľov, jej pracovníčka Nelka Danihelová sa usiluje spolu s učiteľkami materskej a základnej školy osloviť najmä tých mladších, ktorí si vzťah k literatúre ešte len hľadajú a budujú. Napríklad minulý rok leopoldovská knižnica v mesiaci knihy, v marci, usporiadala osobitne pre najmladších a mladých čitateľov osem podujatí, na ktorých sa mali možnosť stretnúť a pohovárať sa o svojom svete aj o svete dospelých so spisovateľom pre deti, ale aj zahrať sa a zasúťažiť si, vyskúšať si v dramatizácii hlbšie zažiť to, o čom len potíchu čítajú a podobne.

Odborníci hovoria, že človek vo svojom čitateľskom živote prežíva dve krízy – prvá je tá, keď sa učí ešte len čítať a túto schopnosť sa usilujeme v dieťati premeniť na návyk (žiaľ, neraz násilne) a druhá prichádza v puberte, keď mladý človek objavuje svet dospelých, menia sa jeho záujmy a nazeranie na svet. Mladému čitateľovi, ak mu chceme pomôcť, aby v týchto zlomových obdobiach neprestal čítať, musíme sprostredkovať také aktivity a takú literatúru, ktoré ho pri čítaní udržia, a nie ho od čítania odoženú. Leopoldovská knižnica má čo ponúknuť všetkým kategóriám čitateľov a na ďalšie čitateľské generácie pamätá aj pri výbere nových kníh. Knižničný fond leopoldovskej mestskej knižnice tvorí vyše 13 tisíc kníh a počas minulého roka N. Danihelová zaregistrovala bezmála 40 tisíc výpožičiek 425 používateľov knižnice. V našom meste však využíva služby knižnice len necelých 170 školopovinných Leopoldovčanov do 15 rokov. „Máme čitateľov, ktorí k nám prichádzajú každý týždeň. Máme tiež čitateľov, ktorí si naraz vyberú aj viac ako desať kníh a po týždni-dvoch si ich vy-

menia za iné. Sú to však väčšinou čitatelia v strednom alebo staršom veku. Z roka na rok sa nám však strácajú mladí čitatelia, najmä chlapci,” konštatuje neutešenú situáciu v čitateľských návykoch N. Danihelová. Mnohí z nich prídu do knižnice len vtedy, keď si na vyučovanie pripravujú projekty. Aj tu sa však spoliehajú na internet, pretože je istotne pohodlnejší a rýchlejší, aj keď hľadané informácie by bez problémov našli aj knihách, ktoré sú v knižničnom fonde. Možno len ďalšími skúsenosťami zistia, že internet je síce dobrý sluha, ale zlý pán, pretože v rôznych virtuálnych referátových, slovníkových aj encyklopedických internetových sekciách sa ukrýva mnoho povrchných a nespoľahlivých informácií, ba často až absolútnych nezmyslov. Ich preberaním znehodnocujú svoje vlastné práce a odpisujú vlastne nesprávne informácie. Navyše, takýto spôsob práce s informáciami ich odúča od ich výberu, správnej selekcie, hierarchizovaní a nechtiac tak vychováva povrchného používateľa. „Zaregistrovali sme nižší záujem o odbornú literatúru aj medzi vysokoškolskými. Na získavanie informácií používajú najmä internet,” potvrdzuje skúsená knihovníčka.

Knižnicu si dnes už nemôžeme predstaviť len ako inštitúciu, kde si môžeme požičať knihy a po prečítaní ich tam vrátiť. Knižnice sa dnes stávajú aj informačnými centrami, kde možno v príjemnom prostredí pokojne aj študovať, potrebné informácie si oxeroxovať, vytlačiť, uložiť na iné médium, takisto knihy, ktoré nie sú k dispozícii v knižničnom fonde, môže pracovníčka objednať a na mesiac vypožičať z inej knižnice. Navyše, každoročne a pomerne v širokom repertoári sa inovuje fond našej knižnice nielen z financií mestskej pokladne, ale keďže leopoldovskú mestskú knižnicu vyhodnocujú odborní knihovníci krajskej Knižnice Juraja Fándlyho ako jednu z najkvalitnejších knižníc v sieti verejných knižníc v Trnavskom samosprávnom kraji, jej pracovníčke Nelke Danihelovej sa darí každoročne získavať z rozpočtu TTSK granty na nákup novej literatúry. Každý rok je naša knižnica teda bohatšia o beletriu, slovenskú literatúru, životopisnú, náučnú, detskú aj mládežnícku literatúru v hodnote asi stotisíc korún.

Juraj Hladký

Naši skólkari spolu so svojimi pani učiteľkami 28. októbra obnovili tradíciu lampiónových sprievodov v našom meste. Sprievod sa začal v materskej škole a končil sa na ihrisku, kde vypúšťali balóniky šťastia so želaniami detí a rodičov. Po krásnom zážitku s balónikmi v Spolkovej záhrade bolo pre deti pripravené občerstvenie – teplý čaj a keksíky. Pre záujem a pozitívnu odozvu budú v tejto tradícii pokračovať.

(hf), foto: Jana Potocká



NEVYHADZUJTE NEPOTREBNÉ OBLEČENIE!

Nielen vianočný čas je obdobím, keď sa ľudia obdarúvajú. Mohli sme sa o tom presvedčiť v predvianočnom čase, keď takmer v každom meste zorganizovali rôzne charitatívne bazáre. Na dvoch z nich sme boli aj my. V Piešťanoch organizovaný Medzinárodným klubom žien patrilo medzi tie luxusné, kde za symbolickú cenu predávali bižutériu a oblečenie až z Anglicka. Druhý bol skromnejší, no tí, ktorí priniesli predovšetkým oblečenie, chceli poslúžiť dobrej veci. Misijný bazár zorganizovali aktivisti v priestoroch Mariánskej sály Katolíckej jednoty v Trnave. Často tam môžu návštevníci darovať veci, ktoré sú pre nich možno aj nadbytočné, nepotrebné... Neraz ide o oblečenie po deťoch, z ktorého vyrástli, či zánovné kabáty, obleky, svetre či nohavice, ktoré už nevyužijeme. Isto by sme nemali takéto veci vyhodiť do zberného dvora. Potešia sa im tí, ktorí nemajú finančné prostriedky na kúpu alebo sú v núdzi. Oblečenie zložené v škatuli alebo v čistom vreci stačí zviazať a odovzdať na ďalšie použitie. Máme pre vás dva tipy: po predchádzajúcej telefonickú konzultácii na niektorom z čísiel 0903 402 132, 0903 402 133 alebo 033/551 13 97, 551 27 04 ich môžete odovzdať alebo odviezť na túto adresu: Arcidiecézna charita Trnava, Hlavná 43, 917 01 Trnava 1. Na toto miesto sa dostanete aj autom priamo k skladu textilu k rampe za Kostolom sv. Heleny v Trnave. Arcidiecézna charita v Trnave privíta akýkoľvek druh oblečenia, ale aj staré vybavenie domácnosti či rôzne staršie, ale použiteľné veci z bytovej výbavy. Oblečenie môžete odovzdať aj na adresu: Azylový dom pre bezdomovcov, Pribinova 51, 920 01 Hlohovec, lepším je predchádzajúci telefonický dohovor na číslach: 033/742 38 27 alebo 033/742 23 52.

(maju)

Trať z Leopoldova do Sereďe spustla

Spojenie budovali už v roku 1885 a do mesta tadiaľ premávala aj slávna Bátorýčka

December je mesiacom zmien nielen pre železničiarov, ale aj pre tých, ktorí pravidelne cestujú vlakom. Vždy v decembri sa mení železničný cestovný poriadok.

Od druhého decembrového víkendu spustla aj trať vedúca z Leopoldova do Sereďe. Trať má dĺžku 17 kilometrov so stanicami a zastávkami Siladice, Šúrovce zastávka a Sereď. Trať vybudovali pred 125 rokmi, v júli 1885. Keďže to bola dôležitá spojnica medzi severom a juhom, krátko nato, v roku 1909, pribudla aj druhá koľaj. A potom sa začalo viac ako storočné silné obdobie využitia spojenia. Okrem osobných vlakov, rýchlikov, postupne budovanej elektrifikácie zažila trať aj postavenie a obnovu staničných budov a významné využitie aj pre nákladnú prepravu. Spojenie Leopoldov – Sereď sa neraz využívalo aj v prípade, že bola trať do Bratislavy neprejazdná, používalo sa náhradné prepojenie Leopoldov – Sereď – Galanta – Bratislava (a späť).

V 21. storočí sme si už zvykli, že niektoré spoje, či dokonca prevádzka na niektorých tratiach, odišla do minulosti. Najhorším rokom bol azda rok 2002, keď sa za pôsobenia vtedajšieho ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií SR Pavla Prokopoviča zrušili spoje na niekoľkých desiatkach tratí po celom Slovensku. Pre tých cestujúcich, ktorí cestovali cez Leopoldov, to ovplyvnilo najmä zrušenie spojov na tratiach Lužianky – Zlaté Moravce – Kozárovce (bola to trať, ktorá pôvodne išla z Leopoldova do Kozároviec s prípojkami do Zvolena a Banskej Bystrice) či zrušenie spojenia zo Zbehov do Radošiny (trať, ktorá sa napájala na trať idúcu z Leopoldova do Lužianok). Aj keď sa v tom čase argumentovalo, že spoje sa po prechode kompetencií regionálnych železníc na vyššie územné celky opäť obnovia, doteraz sa to nestalo a trate výrazne chátrajú. Napríklad v prípade trate Zbehy – Radošina spustli aj tie časti obcí, kadiaľ vlak prechádzal a bol významnou súčasťou koloritu obcí a

rozvoja cestovného ruchu. Aj keď je pravdou, že súčasná postupujúca dominancia automobilovej dopravy znížila počty cestujúcich na tratiach, bolo verejným, tajomstvom, že ekonomické kritériá neboli jedinými pri rušení spojov. V roku 2002 dokonca proti takýmto reštrikčným opatreniam železničiar aj štrajkovali. Likvidácii spojov na tratiach aj tak nezabránili. Po tomto opatrení nastávali každoročne pri zmene grafikonu vlakovej dopravy ďalšie škrtky alebo obmedzenia v spojeniach na lokálnych a regionálnych tratiach.

Vláčik na trati Leopoldov – Sereď, ktorý (v posledných rokoch v rôznych obmenách, od poschodových vagónov, klasického pantografu cez motorovú jednotku, až po jeden starý osobný vozeň ťahaný lokomotívou „žehličkou“) stával prevažne na pravej časti leopoldovského nástupišta. Preprava na tejto trati sa postupne okliešťovala. Od niekoľkých spojov počas celého dňa, so silným obsadením ranných a popoludňajších hodín (v 90. rokoch chodil aj jeden pár priameho spojenia z Leopoldova do Galanty), sa spoje postupne redukovali na rané a popoludňajšie časy, z ktorých „vypadli“ víkendové spoje. Naposledy to bolo 6 spojov v oboch smeroch – z Leopoldova tri a zo Sereď tiež tri spoje.

A prečo prišlo k likvidácii spojenia medzi Leopoldovom a Sereďou (a tak zároveň aj Galantou s prípojom na rýchlik do Zvolena a Banskej Bystrice)? Na túto otázku odpovedal riaditeľ Úseku obchodu Železničnej spoločnosti Slovensko Jozef Schmidt. *„Tieto otázky sme sa venovali dlhší čas. Nebolo to rozhodnutie zo dňa na deň. Rokovali sme s vyššími územnými celkami. Ide o diskusiu, akú úlohu bude dopravca v regióne realizovať. Urobili sme si kalkulácie, vieme aké máme výpočty vzhľadom k tržbám, vieme aj to, koľko cestujúcich spojenie využíva. Máme tam nevyužitú našu súpravu. Keďže o obslužnosti územia rozhoduje vyšší územný celok vzhľadom na železničnú a autobusovú dopravu, som rád, že s Trnavským samosprávnym krajom sme sa dohodli, že sa tam zabezpečí obsluha územia autobusom. Myslím si, že to je cesta do budúcnosti, že dokážeme skoordinať cestovné poriadky. Musíme sa zaoberať otázkou súbežnosti spojov, teda či by mal ísť vlak alebo autobus, a uviesť si, že verejné zdroje sú len jedny a tie sa musia efektívne využívať.“* Priame spojenia Leopoldova so Sereďou, s prípojnými vlakmi na Galantu a potom na rýchlik do Zvolena a Banskej Bystrice však teraz akosi chýbajú. S možným obnovením spojenia sa podľa Jozefa Schmidta nepočíta, no nie je vylúčené, že regionálne trate opäť ožijú. *„Pokiaľ tam trať bude a bude nákladná preprava, môže prísť k tomu, že budú vyššie územné celky v rámci dopravnej obslužnosti potrebovať železniciu a objednávať si tie spoje u nás. Vždy bude na regionálnej úrovni, aby ona rozhodla, ktorý druh dopravy tam má byť,“* pripomína Jozef Schmidt. V súčasnosti sa však v médiách hovorí o reštrikčných opatreniach vyšších územných celkov vzhľadom na výpadky príjmov, to znamená, že táto alternatíva je nateraz v ne-dohľadne.

Zrušenie pravidelného vlakového spojenia z Leopoldova do Sereďe odnáša do minulosti aj významné spoje, ktoré tento úsek trate zapísali do histórie. Podľa Jozefa Gulíka z www.vlaky.net medzi významných „hostí“, ktorí v minulosti pravidelne merali vzdialenosť medzi oboma mestami, patrili aj rýchliky zvučných mien, napr. Favorit, Nord-Orient alebo Báthory. Ešte v roku 2003 na tejto trati premával (tam a späť) jeden pár rýchlikov Báthory a 9 párov osobných vlakov. V tom čase bola osobná doprava zaujímavá najmä nasadením neobvyklých súprav, ktoré pozostávali zo „žehličky“ radu 210 a jedného vozňa typu Bh. Od novembra 2004 opustil trať aj medzinárodný rýchlik Báthory, premávajúci z Budapešti do Varšavy.

Malý vláčik stojaci na pravej strane leopoldovského nástupišta teda odišiel do minulosti. Trať spustla a život, ktorý trati dali ľudia rojaci sa okolo staníc či vlakov, sa od tohto decembra stanú už len kapitolou z histórie našich železníc a mesta.

Pripravil Martin Jurčo

Železničná stanica Leopoldov

133 Leopoldov – Sered

osobná preprava t. č. zastavená

141 Leopoldov – Lužianky – (Nitra)

Číslo vlaku	Odchod	Smer	Poznámka
Os 5101	4:25	Lužianky - Nitra	22 L zast.
Os 5103	5:30	Nitra	X L zast.
Os 5105	6:32	Nitra	L zast.
R 721	7:55	Zbehy – Prievidza	45 prípoj NR
Zr 1735	8:04	Nitra	20
Os 5107	9:22	Nitra	15 L zast.
Os 5109	11:30	Nitra	L zast.
Os 5111	14:12	Lužianky – Nitra	18 L zast.
Os 5123	14:31	Lužianky – Nitra	58 L zast.
R 725	13:38	Prievidza	20 prípoj NR
Os 5113	15:45	Lužianky – Nitra	L zast.
R 1521	16:06	Prievidza	19
Zr 1733	16:39	Nitra	X
Os 5115	17:02	Lužianky – Nitra	16 L zast.
R 723	17:41	Prievidza	26 prípoj NR
Os 5117	18:52	Nitra	X L zast.
Os 5125	19:25	Nitra	21 L zast.
Os 5119	20:37	Nitra	46 L zast.
Os 5121	21:25	Nitra	12 L zast.

Poznámky: L zast. = vlak stojí na stanici Leopoldov zastávka. Prípoj NR = v stanici Zbehy čaká prípojný vlak do Nitry; X = ide v pracovné dni; 22 = nejde 24.-26. 12., 1.-2. 1., 22.-25. 4.; 45 = ide v sobotu a v nedeľu, 27. 12.-7. 1., 1. 7.-31. 8.; 20 = ide v pracovné dni, nejde 27. 12.-7. 1., 1. 7.-31. 8.; 15 = ide v pracovné dni a v sobotu, nejde 27. 12.-31. 12.; 18 = ide v pracovné dni, nejde 24. 12.-9. 1., 1. 8.-31. 8.; 58 = ide v pracovné dni v období 27. 12.-9. 1. a 1. 7.-31. 8.; 20 = ide v pracovné dni, nejde 27. 12.-7. 1., 1. 7.-31. 8.; 19 = ide v piatok a 22. 12., 21. 4., nejde 24. 12., 31. 12.; 16 = nejde 24.-26. 12., 1. 1.; 26 = nejde 24.-26. 12., 1. 1., 2. 1., 22.-25. 4., 29. 8., 15. 9., 17. 11.; 21 = ide v nedeľu, nejde 25. 12., 1. 1.; 46 = v období 1. 7.-31. 8. nejde v nedeľu; 12 = ide v nedeľu, nejde 26. 12., 2. 1., 24. 4., 28. 8.;

120 Leopoldov – Nové Mesto nad Váhom

Číslo vlaku	Odchod	Smer	Poznámka
R 701	4:35	Žilina	6
Os 3001	4:50	Nové Mesto nad Váhom	X
Os 3003	5:50	Nové Mesto nad Váhom	
R 601	6:42	Košice	
Os 3007	6:50	Nové Mesto nad Váhom	17
Os 3011	8:20	Nové Mesto nad Váhom	
R 603	8:42	Košice	
Os 3013	10:10	Nové Mesto nad Váhom	
R 605	10:42	Košice	
R 607	12:42	Košice	
Os 3019	13:20	Nové Mesto nad Váhom	13
Os 13021	13:56	Nové Mesto nad Váhom	19
Os 3021	14:04	Nové Mesto nad Váhom	8
R 609	14:42	Košice	
Os 3023	15:20	Nové Mesto nad Váhom	
R 703	15:42	Žilina	X
R 1509	16:20	Žilina	11
Os 3027	16:24	Nové Mesto nad Váhom	17
R 611	16:42	Košice	
Os 3033	17:30	Nové Mesto nad Váhom	28
R 705	18:42	Martin	25
Zr 1705	18:42	Košice	24
Os 3039	19:18	Nové Mesto nad Váhom	
R 707	20:34	Žilina	
Zr 1707	22:18	Nové Mesto nad Váhom	
R 615	23:42	Humenné	20

cestovný poriadok platný od 9.12.2010

120 Leopoldov-Bratislava

Číslo vlaku	Odchod	Smer	Poznámka
Os3000	4:00	Bratislava hl. st.	
R700	4:31	Bratislava hl. st.	
Os300	24:37	Bratislava hl. st.	
Zr1700	5:00	Bratislava Petržalka	X
R614	5:19	Bratislava hl. st.	26
Zr1702	5:44	Bratislava hl. st.	X
R702	6:19	Bratislava hl. st.	X
Zr1704	6:40	Bratislava hl. st.	X
Os3012	6:51	Bratislava hl. st.	
R704	7:19	Bratislava hl. st.	33
R722	7:39	Bratislava hl. st.	27
Os3016	7:50	Bratislava hl. st.	
R706	8:19	Bratislava hl. st.	X
Os3018	8:47	Bratislava hl. st.	37
R600	9:19	Bratislava hl. st.	36
Os3020	10:50	Bratislava hl. st.	39
Os3022	10:50	Bratislava hl. st.	18
R602	11:19	Bratislava hl. st.	
Os3024	12:16	Bratislava hl. st.	
R604	13:19	Bratislava hl. st.	
Os3026	13:25	Bratislava hl. st.	18
Os3030	14:25	Bratislava hl. st.	13
Os3076	14:25	Bratislava Nové Mesto	17
R606	15:19	Bratislava hl. st.	
Os3034	15:25	Bratislava hl. st.	X
R708	16:19	Bratislava hl. st.	40
Os3038	16:25	Bratislava hl. st.	
R608	17:19	Bratislava hl. st.	
Os3040	17:25	Bratislava hl. st.	8
Os13040	17:25	Bratislava hl. st.	19
R720	18:41	Bratislava hl. st.	
Os3042	18:46	Bratislava hl. st.	
R610	19:19	Bratislava hl. st.	
Os3044	19:47	Trnava	13
Os3046	19:47	Bratislava hl. st.	X
R1520	20:05	Bratislava Petržalka	10
R1508	20:22	Bratislava hl. st.	10
R612	21:19	Bratislava hl. st.	
Os3050	22:12	Trnava	18
Os3052	22:12	Bratislava hl. st.	39

Poznámky:

x=ide v pracovné dni;

6=nejde v nedeľu a 25. 12.-6.1., 23.-25. 4.

8=ide v pracovné dni od 14. 3. do 3. 10.

10=ide v nedeľu a 25. 4., nejde 26. 12., 24. 4., 3. 7.-28.8;

11=ide v piatok a 22., 23. 12., 21. 4., nejde 24. 12., 31. 12., 22. 4.;

13=ide v sobotu a v nedeľu

17=ide v pracovné dni, nejde 24. 12.-9.1.

18=ide v pracovné dni, nejde 24. 12.-9.1., 1. 7.-31.8;

19=ide v pracovné dni do 11.3. a od 4. 10.

20=nejde 24. a 25. 12., 31. 12. a 1. 1.

24=ide v piatok a 23. 12., 21. 4., 31. 10., nejde 24., 31. 12., 22. 4.;

25=nejde v piatok a 23., 25. 12. 31. 4., 31. 10., ide 22. 4.;

26=nejde 25. 12., 1. 1.;

27=nejde 24.-26. 12., 1. 1., 2. 1., 22.-25. 4., 29.8., 15.9., 17.11.;

28=ide v pracovné dni a v nedeľu a 5. 7., 1. 9., nejde 26. 12., 2. 1. a 24. 4.;

33=nejde 25.-26. 12., 1. 1.;

36=nejde v nedeľu a 24. 12.-2. 1., 6. 1., 23. 4., 25. 4., 5. 7., 29.8., 1. 9., 15. 9., 17. 11.;

37=nejde 24. 12.-9.1.

39=ide v sobotu a v nedeľu v období 24. 12.-9.1., 1. 7.-31. 8. ide denne;

40=nejde v sobotu a 24. 12.-5. 1., 22., 24. 4.;



Vianočné trhy





ako ich poznáte



PRE YPSÁKOV JE LEOPOLDOV

STÁLE INŠPIRÁCIOU

Plagát skupiny v pozadí so sochou Klementa Gottwalda, ktorý Slovkoncert nedovolil verejne prezentovať. Aj takýmito kurióznymi problémami žila bratislavská skupina YPS v druhej polovici osemdesiatych rokov. Vtedy už členovia skupiny – Ján Hangóni, Ján Slačka, Vlado Brožík, Ján Kapusta a Karol Morvay žali úspechy s koncertným programom *Staré dlhy*. V roku 1985 nakrútili v štúdiu Opusu v Pezinku svoju platňu s hitmi ako *5 dierami vo vreckách* či *Horný Višňov Dolný je*.

Dnes sa členovia skupiny YPS predstavujú skôr ako samostatní hudobníci. Ján Hangóni sa predstavoval napríklad aj na podujatiach pri výročí novembrových udalostí s kolegom z Modusu Jankom Lehotským. Zaujímavé však je to, že pre členov skupiny kedysi, ale aj dnes patrí Leopoldov k tým obľúbeným miestam. Nedávno sa Ján Hangóni, hudobník a líder skupiny, predstavil aj na koncerte venovanom vystavujúcemu fotografovi Jozefovi Mýtnemu na Smolenickom zámku. To bola aj príležitosť Jána Hangóniho osloviť.

* Ako ste prežívali toto obdobie, ktoré najmä koncom osemdesiatych rokov prinieslo dve polohy: najprv veľký záujem publika, ale aj dozor štátu, po revolúcii to bolo presne naopak – ani divák nemal o našu hudbu veľký záujem...

- Vtedy, v roku 1989, sme viac produkovali hudbu v Škandinávii aj u nás, potom sme robili unplugged muziku a viac sa hralo v kluboch. Ale oveľa viac sa dostali do popredia koncerty, ktoré sme odohrali v plenéri. Jednými z nich boli koncerty napríklad v Leopoldove alebo v neďalekom Červeníku. Zaujímavé je, že v tej dobe na naše vystúpenia chodili tisíce priaznivcov, čo bolo za bývalého režimu nie veľmi populárne, oveľa viac privítali menšie publiká. Predsalen, s takým davom sa dá už všeličo robiť, je to sila... Napríklad počas revolúcie sme boli v zahraničí, zažili sme rok 1968, ale aj rok 1977. Vtedy sme hrali ako študentská kapela. Keď vtedy videli, čo hráme, bol z toho veľký problém, pretože sme hrávali tvrdú hudbu. Keďže sme vtedy boli na vojenčie, chodili sme najmä na festival s vojenskou tematikou Zlatý palcát. Napríklad preto sme si vymysleli pieseň *Ó, Dunaj, ty medzinárodná rieka, strážime ňu, aby si pokojne tiekla...* (smiech)

* Napriek tomu ste si isto užili aj veľa humorných situácií...

- Boli to napríklad pri piesni *Mama, kúp mi röntgen* alebo *Kázala mi mati: o všetko dbaj*. Vtedy boli veľkým hitom, keď sme urobili krásnu platňu s Lasicom a Satinským, toto sme hrávali aj na vystúpeniach, s týmito piesňami bolo veľa humoru...

* Pochádzate z tohto regiónu, keď sa tu často objavujete?

- Nie, všetci, okrem Vlada Brožíka, sme všetci z Martina, a to vrátane technických pracovníkov, zvukárov a podobne. My sme zaujímaví boli prepojení s Bratislavou. Tam na Dunajskej ulici sme od pána Bajčeva mali prepožičaný byt, kde sa schádzala celá rocková elita, a to nie-

len z Bratislavy. Napríklad Hejma so Žltým psom prišli k nám či Michael Kocáb alebo Janko Lehotský, tam vlastne vznikol aj nový Modus. Keď už všetko skončilo vo Věčku a v iných kluboch, chodilo sa k nám na Dunajskú 8. Býval tam aj Julio Satinský.

* Z Bratislavy teda do Leopoldova a hlohovského regiónu nebolo ďaleko...

- V Leopoldove sme raz dostali *kšeft* na zábavu. Bolo to ešte v starom kulturáku pri železničnej stanici. Vtedy sme už mali veľkú aparatúru. Chodilo na nás veľa ľudí, na Leopoldov nedám nikdy dopustiť, bola tam veľmi dobrá atmosféra – podobne si tak spomínam aj na Sasinkovo a Rišňovce. Z tejto parafrázy vznikla aj pieseň „*Horný Višňov Dolný je*“. Môžeme teda povedať, že z tohto regiónu sme veľa čerpali aj pre nás, zaiste aj preto, lebo tam máme veľa priateľov.

* Niektorí si isto spomenú na vašu LP platňu z roku 1985, z ktorej je známa asi najmä pieseň S dierami vo vreckách...

- Nahrávali sme v Pezinku a mali sme na nahrávanie týždeň, iní na to mali mesiac. Urobili sme to ako koncert, mal som veľké skúsenosti s týmto štúdiom, nahrál som tam veľa platní s Marikou Gombitovou a Modusom, ale mali sme skúsenosť aj s malým štúdiom, takto sa napríklad nahrávala LP platňa vtedy ešte Darinky Rolincovej.

Martin Jurčo

Mestský stolnotenisový klub v súťažnom ročníku 2010 – 2011 má v súťaži Trnavského kraja štyri družstvá – dve seniorské a dve žiacke. Vo Vrbovom sa uskutočnil stolnotenisový turnaj jednotlivcov Memoriál Borovského za účasti hráčov IV. a V. ligy. Leopoldovskí stolní tenisti Peter Luha, Martin Zverina a Radovan Čierny sa na turnaji zúčastnili vo farbách MTK Leopoldov a spomedzi 42 účastníkov získali veľkých úspech v podobe prvého miesta práve

Peter Luha a štvrtého miesta **Martin Zverina**.

Výsledky po jesennej časti:

Seniori:

A družstvo	V. liga	11	8	1	2	125:73	28	4. miesto
B družstvo	VII. liga	11	9	1	1	136:62	30	1. miesto

Žiaci:

A družstvo	III. liga	8	6	0	2	66:14	20	3. miesto
B družstvo	III. liga	8	5	0	3	42:38	18	4. miesto

Žiakov A aj B družstva na stretnutia vozia ich rodičia a naša stolnotenisová hala hostí vo voľných večerných hodinách aj neregistrovaných seniorov. Neregistrovaní seniori môžu spolu so svojimi deťmi, ktoré majú záujem o stolný tenis, najst príjemný relax práve v našej stolnotenisovej hale (poplatok za 1 stôl na 1 hodinu je 2 eurá, pričom je potrebné obsadiť aspoň dva hracie stoly).

Kontakt: Viliam Chovanec, tel. 033/734 23 11

V. Chovanec



Napísali o nás...
...v roku 1969



Tristoročný Leopoldopolis
Mestečko či mesto?

Býval volakedy veľmi obľúbený cestovný žart: Keď sa zastavil rýchlik alebo vlak na stanici Leopoldov, vždy sa našiel betár, čo vyzval cestujúcich, aby vstali. Na začudované prečo, odpovedal: „Aby o vás nerozprávali, že ste sedeli v Leopoldove!“

Toto kedysi mesto s právami a výsadami, potom Leopoldov – Mestečko a dnes obec Leopoldov je oveľa, omnoho lepšie, než jeho povesť. A preto niet sa čomu čudovať, ak jeho obyvatelia a jeho predstavitelia tak úporne chcú obnoviť „staré mestské práva a výsady“, pravdaže, v obsahu upotrebitelnom v modernom svete. Majú pre to svoje argumenty. Kvôli vážnosti treba hneď povedať, že nesúvisia len s vyššie uvedeným žartom.

Ako vždy – kus histórie

V takýchto situáciách sa o titul mesta usilujúce civitates zvyčajne opierajú o slávne a historické osobnosti rodákov. Leopoldov by mal po ruke veľký výber známych, slávnych a historických významných svojich obyvateľov s kratším či dlhším pobytom. Boli aj takí, čo ostali len pred bránami a pod múrmi, ako napríklad kurucký veliteľ Mikuláš Bercsenyi so svojou pechotou a koňstvom. Lepšie nepochodil ani Fraňo Rákoczi, vodca veľkého povstania v Uhrách a dedičný župan šarišský. Cisár Jozef II. inšpicíroval Leopoldov až dva razy. Po druhej návšteve sa rozhodol premeniť ho na útulok pre vojnových vyslúžilcov. A približne o jeden ľudský vek neskoršie premenili ho v roku 1855 – ako stálo v dôvodovej správe – na žalárnické účely. Prvé skúšky pre takéto využitie však absolvoval Leopoldov už dávno predtým. Napríklad na Hrajnohovi. Ale aj na iných. Na francúzskych zajatcoch z Napoleonovej armády i na Bonapartovom ľavobočkovi, porodenom v roku 1812 veľkokňažnou Štefániou Bádenskou, ktorého tu už ako desaťročného pod falošným menom Gašpar Hauser väznili sedem rokov a celkom ho na cisársky a Metternichov rozkaz ohlúpli.

Poslednú cisársku návštevu v leopoldovskej pevnosti urobil v roku 1850 František Jozef I. Potom už vydal kancelár Bach v roku 1855 dekrét, aby sa z vojenskej pevnosti a invalidovne stala pevnosť a invalidovňa spravodlivosti.

A tak pokračovala leopoldovská pevnosť na svojej osudovej ceste, plnej paradoxov – istý čas spravovali trestnicu dokonca mníšky – až do... Dokedy? A kto to môže povedať.

Postavil ju panovník plný protikladov: Leopold I. Keď ako osemnásťročný musel zaskočiť na vladársky stolec, pripravoval sa na cirkevnú kariéru. Skromný, nezhovorčivý, a nevýbojný, priateľ umenia a mierumilovný, musel viesť mnohé vojny a preto nemilosrdne nechávať zdierať robotný ľud až z deviatej kože. Leopoldov postavil proti Turkom, ale Turci sa mu vyhýbali a odtiahli z Uhier bez toho, aby sa že by sa čo i len raz boli pokúsili vážne pevnosť ohroziť.

Celkom ináč obec

Leopoldov. Kroky, skoky i pády v jej historickom ani nie tak dlhom vývoji (veď čože je to tristo rokov pre naše rozjubileované mestá, mestecká a dediny), dajú sa vyčítať z názvov, ktoré niesla od svojho založenia: Neustadl, Neistadl ad penes Praesidium Leopoldpoliense (Nové mesto pri pevnosti Leopoldov), Német-Ujhely, Ujváros, Ujvároska, Mestečko a Leopoldov. Pôvodný pôdorys uličiek leží na redutách starého opevnenia. Je v ňom systém a z hradieb pevnosti doteraz sa dá pozorovať každý pohyb na uliciach.

Hoci dnešné okolie Leopoldova bolo zaľudnené dávno, ba boli tu aj opevnené sídliská, dnešný Leopoldov založili remeselníci a robotníci, ktorí pracovali na stavbe pevnosti. Po dokončení sa väčšina vrátila do Čiech a do Bavor; tí, čo ostali, postavili mesto okolo podl-

hovastého, širokého námestia v súbežných uliciach. Za zásluhy o výstavbu pevnosti i za ne-skoršiu častú pomoc v tvrdzi udelil mu cisár Leopold I. rozličné výsady mestečka; občania neboli poddaní zemepánovi, mali mestského richtára, ktorý používal kovovú pečať s erbom, od roku 1678 malo mestečko súdne právo, mohli vydržiavať jarmoky a jeho obyvatelia nemuseli nikde v celej krajine platiť mýto. Pôvodné výsadné listiny sa zničili pri tureckých prepadoch. Nové vydal na odporúčanie vtedajšieho hlavného zemepána a kancelára Zemí koruny českej Jána Václava Vratislava z Mitrovíc Karol VI. 21. augusta 1712.

Prvá škola v Leopoldove vznikla v roku 1723. Pre vojakov v pevnosti nemecká, pre obyvateľstvo v mestečku slovenská. Vyučovali jezuiti. Tí spočiatku spravovali aj cirkevné záležitosti. V roku 1869 malo mestečko tisíc obyvateľov, päťdesiat rokov neskoršie dva a pol tisíc, dnes okolo štyroch tisíc. A pretože mestečko založili remeselníci, aj ich potomci sa živili remeslami a roľníctvom, také typické pre väčšinu osídlených miest na Slovensku, bolo iba akýmsi vedľajším, doplnkovým živobytím. Na vzhľad mestečka Leopoldov to ešte i dnes zreteľne vidieť; tu niet humien a romantických záhumní, niet plôch pre výjazd z „dvorov“, chýba stodolisko a všetko to, čo z dediny – i z veľkej – robí dedinu.

Nezmazateľnú pečať Leopoldovu však nevtisli ani cisári, ani Turci, ani povstalci. Vyrasila ju železnica, Leopoldov, vlastne iba jeho nerozmerneý chotár zošnúrovali železničné trate. Leopoldov je po Bratislave a Trnave najstaršou z veľkých železničných staníc na Slovensku. Z celkového počtu obyvateľov tvoria rodiny železničiarov viac než 60 percent. Rozvoj železničnej dopravy a najmä jej techniky zásadne ovplyvnil nielen úroveň kvalifikovanosti ale aj vzdelanosti i kultúry miestneho obyvateľstva.

Navonok akoby život zastal; ráno, na poludnie, večer, vychádzajú chlapi v tmavomodrých uniformách z rodinných domov, starých i nových činžiakov. V rukách nesú moderné aktovky a už oveľa zriedkavejšie vidieť staré kabele – železničiarky. Vždy dva prúdy – jeden ta a druhý stade. Do služby a zo služby. Železničiari nemajú šichty. Majú – služby. V zmysle náročnosti, zodpovednosti, disciplíny.

A predsa a touto, akoby nehybnou vzdajšou fasádou pulzuje iný život, než je ten, ktorý tu panoval pred tridsiatimi-štyridsiatimi rokmi, tento známy život rytmického stereotypu – služba-záhradka-spať. Bolo by veľmi schematické, keby sme začali popisovať, napríklad, činnosť strediska kultúrnej činnosti v Leopoldove – Uzlového klubu železničiarov. Kultúrny dom dnes nikde nie je vzácnosť na počudovanie. Tak ako je samozrejmé, že sa v ňom sústreďuje zábavno-odpočinková činnosť, rozvíjajú a pestujú záujmové oblasti, je samozrejmé, že sú v ňom kurzy a iné formy vzdelávania pracujúcich popri zamestnaní. Všetky tieto deje a pohyby sa už nemôžu odohrávať v byte, v záhradke ani v krčme či kostole. Vytvárajú sa nie iba nové podmienky, ale i nové požiadavky. Nemožno to nebrať do úvahy. Včerajšie, hoci staré, dobré, osvedčené i trvácne už nestačí.

Vec: Žiadosť o priznanie charakteru mesta

K tristému výročiu založenia Leopoldova (pôvodný názov Leopoldopolis) rozhodol sa Miestny národný výbor požiadať Západoslovenský krajský národný výbor o povýšenie na Mestský národný výbor a priznanie charakteru mesta pre obec Leopoldov.

Pri podobnej príležitosti mal som už príležitosť ponavštevovať viacero vtedy ešte obcí, dnes už miest. Napríklad Lipany, Detvu, Námestovo, Brezovú pod Bradlom, a musím povedať, že dôvody boli všade rovnaké; všade vyťahovali staré práva, staré erby a pečiatky. I rozvoj hospodársky a komunálny mal nie väčšie a nie menšie rozmery, než má rozvoj Leopoldova. Z tohto hľadiska – napísal by som, keby som bol aktuárom – na margo žiadosti: Niet námietok. Ján Jonáš

Práca 27. 5. 1969 (krátené)

Nabudúce: Leopoldovské prvoaprílové prekvapenie, Práca 1. apríl 1970.

Predstavujeme Vám...



Kamila Kay Strelka-Kanková: Bola som herečka, ale nikto mi netlieskal

Donedávna sme o tejto našej rodáčke a jej pohnutých životných peripetiách veľa nevedeli. Nahliadnuť viac do súkromia tejto úspešnej americkej podnikateľky, slovenskej spisovateľky a rozprávačky, ktorá dnes už s úsmevom hovorí, že *musela odísť do Ameriky, aby zistila, že aj na Slovensku žijú manažérky, ktoré dokážu manažovať... mužov*, sme pred časom mali možnosť aj my na besede o jej knihách.

Nie vždy však bolo všetko v jej živote také jednoduché. Keď sa pani Kay, ako ju volali jej americkí zákazníci, keď ešte pracovala ako barmanka, po mnohých rokoch vrátila do rodného Leopoldova, mala zvláštne pocity: na jednej strane veľkú radosť, že je opäť na miestach, kde okúsila svoje prvé krôčiky, na druhej strane ešte stále nezodpovedaná otázka, prečo museli vlastne zo svojej domoviny odísť... *„Keď som sa po rokoch vrátila, kúsok od železničarskej kolónie, kde sme bývali, našla som malý zaujímavý kamienok a vložila som si ho do tašky. Ako talizman ho nosím so sebou doteraz,”* vyznáva sa.

Z Leopoldova sa presťahovali kvôli otcovej práci do Pezinka a napokon vyštudovala učiteľstvo slovenčiny a telocviku. Odmlada bola vynikajúca športovkyňa – získala bronzovú medailu v trojboji a dokonca zlatú vo volejbale za Československo v roku 1952. Dvojročnú učiteľskú kariéru vymenila za prácu žurnalistky a moderátorky - pracovala ako redaktorka bývalého Československého rozhlasu v literárno-dramatickej redakcii v Bratislave. Starší poslucháči si istotne spomenú na jej relácie - kabarety, estrády a najmä na nedeľnú Panorámu, kde jej hosťami boli osobnosti ako Mikuláš Huba s manželkou Máriou Kišoňovou-Hubovou, Karol Machata, Janko Blaho, Janka Guzová, Gejza Dusík, Ladislav Chudík či hokejová legenda Václav Nedomanský, Waldemar Matuška a iní. Spriatelila sa s Júliusom Satinským, Milanom Lasicom, Ivanom Krajíčkom a s inými umelcami. Od mikrofónu napokon musela odísť... Vystupovala aj v moskovskom rozhlase (Moskva hovorí), neskôr v emigrácii v Toronte v CBC a vo Washingtone v Hlase Ameriky. Pieseň Kamila venoval Z. Sychra práve jej

Po okupácii v roku 1968 odišla s manželom a s dvojročnou dcérou, dnes plukovníčkou americkeho letectva, do Kanady a odtiaľ po deviatich rokoch sa presťahovali do USA. *„Každý*

môže zmeniť svoj osud a dosiahnuť úspech. Kto sa o zmenu nepokúsi, ten nech zostane nahnevaný. Ale na seba...," vraví pani Kay. V začiatkoch emigrácie sa učila anglický jazyk a prešla rôznymi povolaniami a odbornými kurzami. Začiatky boli naozaj ťažké: „Americký chlieb mi chutil ako papier, bola som tu ďaleko od rodiny, pripadala som si ako najchudobnejší človek na svete." Vystriedala práce ako servírka, barmanka, manažérka, učiteľka, neskôršie i ako tlmočníčka. Po presťahovaní sa do USA s ušetrenými peniazmi sa Strelkovci pustili do podnikania. Najskôr vlastnili malú reštauráciu, neskôr niekoľko obchodov a veľkú reštauráciu. „Američanov som preúčala z hamburgerov či hranolčiekov na paprikáš," spomína si dnes so smiechom pani Kamila. Nakoniec „zakotvili" v realitnom biznise, vlastnili dve realitné kancelárie. Počas svojho podnikania boli jej klientmi napr. majitelia potravinového gigantu Laybels, významní továreníci, ba dokonca aj premiér Kajmanských ostrovov David Paundaun, príbuzný ruského cára Romanova generál Nikita Romanov či bankári, ministerskí predsedovia, majitelia obchodných koncernov, nositelia Pulitzerovej ceny...

„Mojím veľkým snom bolo bývať nad oceánom. Keď som dosiahla to, čo som chcela, namiesť radosti sa mi zatriaslo srdce a spýtala som sa samej seba: Čo tu robím...? Okolo mňa nádherne bývanie, autá, pláže... no domov som nemohla ísť..." Po páde železnej opony sa pani Kamila čoraz častejšie vracala do Pezinka a Bratislavy. O svojom zaujímavom živote o podnikaní v USA a najmä o veľkej túžbe po domove napísala štyri knihy, ktoré akoby symbolicky nazvala *Letenkami*: do raja, do sveta, do minulosti a do Bratislavy. Všetky sa stretli s veľkým záujmom verejnosti. Knihy Kamily Kay Strelka-Kankovej hovoria predovšetkým o jej život-

nom postoji – píše len to, čo prežila – ako neraz spadla, ale vždy vstala. Sú plné optimizmu, životných skúseností. Prednášala aj v Maďarsku, v Chorvátsku, v Čechách, v Rakúsku, v Kanade a, pochopiteľne, aj v Spojených štátoch amerických. Na Slovensku sa s ňou alebo jej článkami či príspevkami môžete stretnúť v novinách, časopisoch, v televíznom aj rozhlasovom vysielaní.

Ako členka Top centra podnikateľiek na Slovensku napísala svoju piatu knižku *Letenka za hviezdami* o slovenských úspešných ženách a podnikateľkách z domova aj o Slovenkách žijúcich v USA. Knihu verejnosť prijala s potešením ako prvú knihu tohto druhu. Svoje knihy na požiadanie vydavateľstva načítala aj pre nevidiacich. Pani Kamila je nositeľkou Insignií *Who is Who* a nájdete ju aj v najnovšej Knihe slovenských rekordov. Za svojimi čitateľmi precestovala takmer päťdesiat krajín; najnovšie navštívila Japonsko.

Táto úspešná dáma, ktorej vek je pre každého veľkou záhadou, rozdáva vôkol seba optimizmus, entuziazmus a veľa zo svojich životných skúseností, ktoré by stačili aj na tri ďalšie životy. Nuž, veľa zdravia a radosti a do skorého videnia v Leopoldove, pani Kay!

Prípravil Juraj Hladký
Foto: Kristína Vachanová



Gitku zaujalo...

Čo znamenajú Vianoce?

Opäť je tu december, pár dní do konca roka, opäť sú tu dni plných obchodov, zháňania, nervozity, upratovania, pečenia, stresu... Všetci sa napriek zhonu a množstvu práce na tieto sviatky tešíme a usilujeme sa urobiť všetko pre to, aby boli vianočné chvíle bez jedinej chybičky. No aj keď sa pominie zhon, keď už bude všade rozvoniavať chutné jedlo a všetci budú s radosťou očakávať pokojné chvíle s rodinami, ani vtedy by pre nás Vianoce nemali byť iba niekoľkými voľnými dňami, útržkom z preplneného programu, ktorý venujeme rodine, ani nekonečným vysedávaním pri televíznych rozprávkach, ktoré sme už videli mnoho ráz. Vianoce by pre nás, veriacich, mali byť v prvom rade spomienkou na narodenie Ježiša Krista. A aké korene má slávenie sviatkov pokoja a lásky? Na začiatku kresťanstva sa jeruzalemskí kresťania schádzali a spoločne išli do Betlehema, ktorý bol od Jeruzalema vzdialený asi dve hodiny chôdze. O polnoci sa tam slávila svätá omša. Tento zvyk sa neskôr preniesol do Ríma a odtiaľ do celého sveta. Názov Vianoce pochádza z nemeckého slova Weihnacht, teda svätá noc. Východní a západní kresťania slávajú tieto sviatky podobným spôsobom, ale v rozličnom čase. Západní kresťania ho slávajú 25. decembra ako Sviatok narodenia Pána a východní 6. januára ako Zjavenie Pána. Presný dátum narodenia Ježiša nie je zapísaný v žiadnej literatúre, nehovorí o ňom dokonca ani Sväté písmo. Tento dátum nám môžu priblížiť historické udalosti, ktoré boli zaznamenané a odkazuje na ne aj Biblia. Ide o sčítanie ľudu, ktoré nariadil cisár Augustus na obdobie, keď ľudia už nepracovali na poliach a mohli sa na sčítanie dostaviť. Vtedy to bol december a začiatok januára. 25. december bol stanovený ako deň narodenia Ježiša v Ríme v 4. storočí. Prvá správa o tom je zapísaná v kalendári z roku 354. Nevieme však presne, prečo bolo narodenie Ježiša stanovené na tento deň. Z mnohých názorov je najpravdepodobnejší ten, že tento dátum bol ustanovený ako protiklad k pohanskej slávnosti nepremožiteľného slnka (Sol invictus), ktorá sa slávila 25. decembra.

Vianočné obdobie sa začína Štedrým dňom, ktorý je predvečerom narodenia Pána. Štedrý deň sa spomína už v 5. storočí. Názov *Štedrý* vyjadruje, že v túto noc bol Boh najštedrejší k ľuďom, keď im zoslal svojho jednorodeného Syna. Radosť z tejto Božej štedrosti vyjadrovali naši predkovia tak, že 24. decembra po západe slnka slávnostne večerali. Na Štedrý deň pripadá meno Adama a Evy, lebo stromček a ovocie, ktoré sú symbolmi rajského stromu, súvisia s Adamom a Evou a ich dedičným hriechom.

Advent je názov prípravného obdobia, ktorý pochádza z latinského slova *adventus* = príchod. V prvých desiatich storočiach nebol všade advent rovnako dlhý. Niekde trval 40 dní (od sviatku sv. Martina), inde 4 týždne.

Adventný veniec má korene v germánskej predkresťanskej tradícii, ktorá bola spojená s pohanskými obradmi svetla, ktoré sa konali v decembri. Veniec z vetvičiek jedličky alebo vavrína sa zavesí pod povalu alebo k lampe, prípadne sa položí na stôl. Na venci sú 4 sviece: svieca Betlehema, svieca pastierov, svieca prorokov a svieca anjelov.

Najznámejším symbolom Vianoc sa však stal vianočný stromček. U nás sa táto tradícia rozšírila až v polovici minulého storočia. Tento zvyk pochádza z nemeckého Alsaska. Prvé svedectvá o ňom pochádzajú zo 16. storočia. Vianočné vetvičky si tu vešali ľudia už od stredoveku. Existoval aj zvyk stavať na priestranstvách pred kostolmi jedličky, ktoré boli ozdobené jablkami a mali pripomínať pád Adama a Evy. Vianočný stromček má

niekoľko náboženských významov. Symbolizuje najmä rajský strom poznania dobrého a zlého, ale aj strom života i samého Ježiša Krista (jediný spravodlivý medzi ľuďmi a ihličnan je jediný medzi „živými" stromami v zime). Ozdoby na stromčeku označujú všetky milosti, ktoré nám priniesol Ježiš Kristus, svetlá sú zasa symbolom Kristovho učenia.

S Vianocami je spojený aj zvyk stavať jasičky (betlehem). Už v prvých rokoch 2. storočia začali kresťania putovať do Betlehema, do jaskyne, ktorú pokladali za miesto narodenia Ježiša. V 7. storočí boli jasle z Betlehema prenesené do Ríma, kde sú uložené v chráme Santa Maria Maggiore, v kaplnke, ktorá predstavuje jaskyňu.

Tichá noc – najkrajšia vianočná pieseň sa spája s dvoma menami – Franz Gruber, organista, a Jozef Mohr, kaplán v rakúskom kostole v Oberndorfe pri Salzburgu. A tak sa premiéra ich spoločného diela konala v Kostole sv. Michala v malom mestečku a odtiaľ sa rozšírila do Nemecka, Anglicka, Švédska a postupne do celej Európy, Ameriky a Indie. Misionári ju priniesli aj do Afriky a Oceánie. Dnes existuje vyše 70 verzií tejto piesne v rôznych jazykoch.

Vianoce však nie sú iba jasičky, stromček a koledy, ale najmä spoločná blízkosť rodiny, inšpirácia pre úsilie dobre žiť, žiť pre svojich blízkych, byť dobrým otcom, matkou, synom, dcérou, priateľom... Vianoce sú spojením rôznych zvykov a tradícií, a to nie iba tých historických, ale aj súčasných. Veď každá rodina má svoje vlastné rituály a zvyky, ako prežiť tieto chvíle naplno a najmä spolu. Podstatné je, aby sviatky lásky a pokoja dokázali zbližovať ľudí na celom svete, rôznymi spôsobmi, rôznymi formami, ale s rovnakým cieľom, dať svetu a ľuďom, ktorí v ňom žijú trochu viac pokoja, radosti a lásky.

Pripravila Gitka Bayerová





Vianoce inak, ale aj tak rovnako

Aj keď nám vianočný čas pomínie rýchlo, tých pár chvíľ roka nám možno nadhlo zlepši náladu, zmravní náš celoročný zhon a odhalí v nás tie lepšie vlastnosti. Čím to je, že aj drsní zmäknú a podľahnú tejto podmanivej atmosfére?

Najkrajšie sviatky v roku nesporne patria do hlavných kresťanských sviatkov a určite právom. Symbolizujú príchod, narodenie života a spásu pre mnohých, ktorým viera prináša celoživotnú cestu s vyústením v nesmrteľnosti.

Sú však medzi nami i ľudia, ktorí nemajú ambície na večný život. Napriek tomu Vianoce aj im prinášajú a vždy prinášali to isté ako každému – kúsok pokoja, šťastia a zmierenia. Presne toľko, koľko si ho v kruhu najbližších dokážeme vytvoriť. Nepatrný darček, tanier pre tých, ktorí chýbajú a slza na krajíčku pri pravidelne sa opakujúcom rituáli štedrovečnej atmosféry. V mnohých úvahách o viere či neviere ma vždy mrzí, že „neverec“ je zvyčajne označovaný ako duchovne chudobný človek. Možno vedome aj podvedome sa snažím celý svoj život polemizovať s týmto názorom, pretože si myslím, že nie je pravdivý. Bohatý duchovný život predsa neznamena iba veriť v nadprirodzeno a úzkostlivo dodržiavať všetky s tým spojené liturgické pravidlá. Aj každá viera sa v prvom rade opiera o každodenný pozemský život naplnený pravidlami, ktoré hlása. Ak to tak nie je, každá idea je zbytočná a svojimi účinkami zostáva pred dvermi naplneného duchovného života. Nech už je naša existencia založená na akomkoľvek princípe, je nesporné, že túžba človeka konať dobro je v každom z nás a prináša blahodarný účinok pre všetkých.

Už niekoľkokrát sa mi stalo, že som prechádzal okolo klačiaceho žobráka a obišiel som ho väčším oblúkom, ale po niekoľkých metroch ma prepadol pocit neuveriteľnej hanby a duchovnej prázdnoty, pretože som v prvom momente toho človeka odsúdil. Vrátil som sa a obdaroval ho drobnou mincou. Nebol to však dar pre neho, ale pre mňa. Aj keď som v prvej skúške zlyhal, po náprave mi veľmi odľahlo, cítil som sa dobre a bolo mi jedno, na čo bude môj milodar použitý.

Vianočný čas na mňa pôsobí podobne, pretože ľudia sú vtedy lepší a prístupnejší konaniu dobra, svojím duchovným životom dokážu obdať iných a sú ním sami obdarení. Všetci niekedy zabúdame, že priestor na Vianoce je tu pre nás celý rok a krásne duchovné zážitky nás môžu obohatiť denne, stačí iba otvoriť oči a natiahnuť ruku. Aj neveriaci natahuje ruku a v mnohých prípadoch je obdarený hlbokým duchovným zážitkom, pretože všeobecná morálka, alebo ak chcete desatoro v nás, neobchádza ani zdanlivo chudobných duchom.

V. Moravčík

Spoločenská kronika

November - december
2010

Povedali si áno

Peter Borovka
a Ivana Cepková

Narodili sa

Joshua Dudley Hayles
Martina Sabová
Patrik Husár
Nela Strapáčová
Marek Svíčka

Naši jubilanti

60-roční

Daniela Bošanská
Mária Fischerová
Alojz Gubáň
Anton Kabát
Štefan Kupka
Stanislav Piovarčí
Eva Slováková
Alžbeta Zdražilová
Jozef Zoller

65-roční

Karol Baroš
Jana Irsáková
Eva Krajčovičová
Františka Pagáčová
Jozef Vachan

70-roční

Juliana Galovičová
Jozef Hraška
Jozef Hruška
Karol Oboril
Eva Tittelová

75-roční

Štefan Bisták
Ján Korčák
Marta Pavlovičová

80-roční

Amália Bednárková
Ondrej Nemčok

81-roční

Michal Kancko
Ondrej Strapáč

82-roční

Mária Löfflerová
Anna Pokrývková
Rozália Puškárová
Ladislav Škrabák

83-roční

Pavol Kulich

84-roční

Emanuel Ďuriš

85-ročná

Valéria Kolláriková

86-roční

Dezider Javorský
Anna Valková

87-roční

Mária Foltánová
Štefan Polačík

89-ročná

Angela Padáčová

90-ročná

Mária Krajčíriková

96-roční

Štefan Ščipák

Opustili nás

Jozef Kadlec
Viera Škrabáková
Ján Selecký
Alžbeta Filipová

Česť ich pamiatke.

Spracovala Viera Lietavová
15. decembra 2010

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 25. Vydáva: Mesto Leopoldov. Adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov.
Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Vachanová, Martin Jurčo.
Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk.
Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks.
Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10.



Pavel ZLÁMALA



Klára VACHANOVÁ



Miloš JANČÁR



Pavol ONDRIGA



Gustáv ZENNER



Róbert LEVČÍK